

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně - akademický rok 2016/2017

Vysokoškolská kvalifikační práce - bakaláři – posudek vedoucího

Markéta Šmerdová

Markéta absolvovala přijímací zkoušky do sochařského ateliéru 2 již v roce 2011.

Práce, které předložila k hodnocení v prvním kole tohoto zkoumání přítomnosti talentu, mne zůstaly vryty nesmazatelně v paměti. Nechápal jsem, jak byly ty generační mezistěny, které pomocí sádry zhmotnila, vůbec zhotoveny. Jak vlastně propojila ty třígenerační otisky žen v tak dokonalou a přesvědčivou koláž, neuvěřitelně krásnou a sádrovou křehkostí umocněnou instalaci, která bez komentáře postihla téma ženy, žen tou nejprostší technikou v naprosté dokonalosti.

Ted', když píšu tento posudek a přemýšlím o pracích, které následovaly po přijetí do ateliéru, tak se mně toho moc nevybavuje. Možná snad až akce ve čtvrtém semestru, kdy Markéta očistila a umyla všechny okna Malé Ameriky, kde jsme v těch letech realizovali několik pěkných ateliérových akcí. Odstraněním mnohaletého nánosu času z těch dvanácti oken došlo k prosvětlení těchto skladových nádražních prostor a pronikající světlo zde vytvořilo až téměř chrámovou atmosféru skrz těch dvanáct rastrovaných apoštolů.

Rok 2014 zůstává pro mne bez záznamu.

V následujícím roce 2015 se však odehrály pro Markétu podstatné životní události - mateřství, které naplnilo její uvažování o prostoru vrchovatě a teprve až v loňském roce, při naší poslední ateliérové výstavě, tentokrát ve Vlněně, vznikla další pozoruhodná práce spočívající ve vyčištění části původní cihlové dlažby, obnažení té prosté reálné krásy starých časů, starších než Carl André a jeho minimalistické kreace.

Následovala přirozeně mizející vodou vytvořená horizontální linie vytvořená na stěně v rozpadající se kapli.

Tělesné vymezování prostoru nového ateliéru černým pigmentem naneseným na různé části těla a jeho přenesení na zdi – rohy v ateliéru.

A nyní závěrečný projekt, jakýsi kompilát výše popsaného, kdy se mísí tělo, saze, okna, meziokenní prostory, otisky, ženskost a doteky, nepatrné záznamy tělesnosti jen tak na jedno nadechnutí třeba bez sazí nepatrně na sklo okenní.

A teprve ráno, či v poledne při plném světle možná uvidíme ty nepatrné stopy, tu kresbu těla.

Uchovala si tato práce čistotu?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A

Prof.ak.soch. Jan Ambruz
vedoucí ateliéru sochařství 2

26.5.2017